



KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

SÍR A PUSZTA, KERT SZERETNE LENNI

“... kivitt engem az Úr lélek által és letón engem a völgynek közepette, mely csontokkal rakva volt.” (Ez. 37:1.)

I. szín: A kép drámai. Történelmünkben a mohácsi vész után nézhetett ki így a csatatér: csönd, temetetlenység, vesztesség. Isten megláttatja Ezékiellel látomásában a választott nép mint nemzet állapotát a babiloni fogság idején.



“Aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégzi a Krisztus Jézusnak napjáig.”
Fil. 1:6.

A csontok temetetlenek, ami a teljes elszakadást jelenti még a múlttól is. “Nem takarítottak atyáikhoz”, hanem harcuk folyamán a Szétdobálóval /Diabolos/ szemben a választottak lettek a vesztesek. S ha nincs múlt, kétes a jelen, hiszen a csontok **“igen megszáradtak voltak.”** (Ez.37:2.) A csontok állapota akár az öröm, akár a csüggedés pillanataiban az egész ember tartását jelképezi. Nemhogy múltja nincs ennek a seregnek, hanem tartása, jelene sem. Nincs mód a mozgulásra, a cselekvésre, pecsétként nehezedik rájuk a tehetetlen jelennélküliség. A száraz, tartás nélküli csontokkal jól bánhat a nagy Szétdobáló, hiszen könnyű prédájává válnak mindenféle szélnek, áramlatnak és tanításnak. A múlttalan, jelen nélküli sereg tehetetlenül vegetál. Dante szavaival zárul-

hat az első szín: *“Vándor, ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!”*

S milyen sok ember élete ezzel zárulhat. Leengedik a függőnyt, és nincs aki tapssol, mert a nézők is döbbenetben ülnek: Mi van akkor, ha ez az én életem is?

II. szín: Megkezdődik a második felvonás, mert hang hallatszik: Ne men-jetek el! **“Ti megszáradt tetemek halljátok meg az Úr beszédét!”** (Ez 37:4.) Isten szembe állítja az embert temetetlen és száraz voltával, és kimondatja vele: **“Elszáradtak a mi csontjaink, ...kivágattunk!”**(Ez. 37:11). A második szín erről beszél: az Isten szól, s az ember sír. Hangzik az Ige, a feddő, figyelmeztető, gyakran velőig ható, s megítéli a gondolatokat s a tetteket. Már a bűnismertet is a Lélek munkája: meglátni azt, hogy miben is vagyunk. Mert nem lehet, hogy a múlt, a jelen körülményei, vagy különböző hatások játékszereként erőteljes legyen az életünk. Az állapot még mindig pusztaság, de már tudja hogy az, és sír, mert kert szeretne lenni - virághozó, gyümölcsstermő. A II. szín a helyzetfelismeréssel és a vágyakozással ér véget.

III.szín: Az Úr az aki cselekszik: **“...megnyitom a ti sírjaitokat és kihozlak titeket a ti sírjaitokból ...és adom az én lelkemet belétek, hogy megéledjete, és leteszlek titeket a ti földetekre...”** (Ez. 37:12.14). Az Úr elszaggatja a csalódás, a bűn, a fájdalom megkötöző erőit, hogy szabad lehessen az ember. S szól az ígért: Igéje által felébreszt, új életet ad - újjászületés lehetőségét kínálja. A földünkre helyez, a választottak helyére, abba a hazába, ami mindig is a mienk volt, csak tékozlóként elhagytuk, vagy a Szétdobáló elcsalt, elhurcolt bennünket.

Ez a III. szín a jövő, az éledő remény, az új élet, a kegyelemből, hit által visszakapott otthon valósága a felette nagy sereg számára.

Epilógus: A temetetlen szárazságból újrakezdés, a tehetetlenségből erő, hazátlanságból otthonra találás, a halálból élet fakad, ha a pünkösdi Léleknek engedelmeskedünk, és hagyjuk munkálkodni életünkben.

Fazekas Zsuzsanna
segédlelkész

AZ ILLAT MIATT VAGYOK

A Mester kezébe vett.

Formálatom.

Hogy mi lesz majd belőlem,

Nem tudhatom.

Fáj ez, Uram.

Nem akarom!

Kiáltanék, de nem tudok,

Mert csak cserépedény

vagyok.

Nagy szeretnék lenni én.

Csodáljanak.

Tündöklő, értékes, szép.

Bámuljanak.

Így lesz, Uram?

Ezt akarom.

Vágyom erre, Uram, de

most.

A Mester nem szólt, dol-

gozott.

Készen van már az edény.

Óh, kétszer jaj!

Gipszszelence lettem én,

Zárt kis ócska

Alabástrom.

Értéke nincs.

Magában semmire sem jó,

Mégis mesterkézből való.

A Mester nem tévedett.

Ő alkotott.

Belém illatot rejtett.

A kenetet

Én hordozom.

Most már tudom,

Hogy az illat miatt vagyok.

Megvesznek majd a

gazdagok.

Erre jön egy bűnös nő.

A kezébe vesz.

Vajon ő lesz a vevő?

Ne ő legyen!

Én vele nem,

Dehogy megyek.

Mégis ő vett meg, és értem

Háromszáz dénárt fizetett.

Ez poklos Simon háza,

Hát ide hozott?

Itt velem mit akarhat?

Az asztal körül

Jézus is ott ül.

Rajtam könyörül?

Az asszony összetört

engem,

És az Úr neki engedett.

Jézus fején az olaj

Nárdus illata.

Némelyek zúgolódnak.

Megkenetés volt.

Az Úr már halott,

De feltámadott.

Értem halt, összetört

vagyok,

De hordoztam az illatot.

özv. Csukás Józsefné

A 20. század végén és a 21. század elején élő ember várakozásokkal van tele. Erről nagyon sokszor hallhatunk a tömegtájékoztatói eszközök által. Az ember sok mindent elért, de mégis vár valami újat. Sokszor maga sem tudja megmondani, hogy mit, csak vár.

Nagyon sok ember várakozását betölti az a régi-új pogány hit, amely az embert olyan területekre viszi, amelyek titokzatosak, rejtelmesek, de mégis sok mindennel kecsgetetők: tudással, új lehetőségekkel, felismerésekkel, önmagunk, a teremtetett és a láthatatlan világ megismerésével. S főleg ez, a láthatatlan világ megismerése izgatja ma nagyon az embert.

Mivel egyre több ember kezd foglalkozni a láthatatlan világ dolgaival, ez késztetett arra, hogy gyülekezeti lapunk hasábjain is írjak erről.

Azt állítják sokan, hogy a 21. századdal beköszönt a "Vízöntő" korszaka, ami azt jelenti, hogy a "Hal", azaz a keresztyénség korszakából átlépünk egy olyan korszakba, amelyben a tudás óriási mértékben kitöltetik. Ezt jelenti a Vízöntő szimbóluma is. Persze tudnunk kell, hogy nem Istenre gondolnak itt a tudás adományozójaként (hisz állítják, hogy a keresztyénség s így az Istenbe vetett hit korszaka is lejárt), hanem hisznek sokan mindenféle kozmikus erőben, nem emberi (Hát akkor milyen?) tudásban, világlátásban, a láthatatlan világ erőinek kézbe tartásában.

Ennek jelei a mindennapjainkban már megmutatkoznak azon hisztérien emberek életvitelével, akik Istent nem ismerik, de hiánypótlóként mindenfélével megpróbálkoznak, nagyon jó kereseti lehetőséget biztosítva ezzel néhány embernek.

Melyek ezek a jelek?

Apróbb jel a babonaság újraéledése. Szinte minden újságban található horoszkópok, amelyeket az emberek szinte szentírásként olvasgatnak, magukra aplikálva azokat. Nagyon sokan az üzleti vállalkozásukat is fertőzik ezekkel a dolgokkal úgy, hogy

gyógyító köveket, energiát kibocsátó kövecskéket kezdenek árusítani. Aki ezeket megveszi, azt a tévhitet kezdi táplálni magában, hogy az a kő segít az egészség megtartásában, különböző élethelyzetekben, problémák között. Tehát visszatért az amulettelvetett hit.

Nem hagyható ki ebből a sorból a jóslás és a varázslás, sőt a szellemidézés sem. Ma napság oda jutottunk, hogy ezt szinte tudományként kezelik a televízióban, folyóiratokban. Egyre bővül az az irodalom, amely ezzel foglalkozik. Azonkívül nagyon sokszor pusztán időtöltés végett mennek bele az emberek olyan dolgokba, amelyeknek sem a háttérét, sem a következményeit nem ismerik.

A gyermekek a kirándulásokon, a felnőttek a különféle

"Ne menjetek igézőkhoz és a jövődömondókat ne tudakozzátok, hogy magatokat azokkal megfertőztessétek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek." (3Móz 19,31.)

"Amely ember pedig az igézőkhoz és a jövődömondókhoz fordul, hogy azok után paráználkodjék, arra is kiontom haragomat, és kiírtom azt az ő népe közül." (3Móz 20,6.)

"Ne találtsassék te közötted, aki az ő fiát vagy leányát átvigye a tűzön, se jövődömondó, se igéző, se jegymagyarázó, se varázsló; se bűbajos, se ördögösöktől tudakozó, se titokfejtő, se halottidéző. Mert mind utálja az Úr, aki ezeket műveli és az ilyen utálatosságokért űzi ki őket az Úr, a te Istened te előled."

Isten előtt tehát ezek utálatosságok. S az idézett igeversekből arra is könnyen

válni az emberek viselkedése szerint. Ezért a "jó" és a "gonosz" a társadalom és az emberek igénye szerint alakult. Ez viszont nem kielégítő, ellentmondásos szabályokhoz vezetett. S mivel a fiatal nemzedék nem elégti ki ez a belső ellentmondásoktól nyüzsgő rendszer, ezért más talajt keresnek életüknek. És bár Istent elutasítják, mégis áttörnek a tapasztalati világ határát, s a természetfölötti, láthatatlan világ területein akarnak új valóság után kutatni. Ezen az úton aztán nagyon gyorsan el lehet jutni az okkult dolgokhoz, amelyek aztán hatalmas erővel törnek az emberre. Az ember ezzel túllépi saját hatáskörét, hogy a saját uralma alá hajtsa azokat az erőket, amelyekről Isten óva inti. S azokkal a praktikákkal, amelyekkel naponta találkozunk a Sátán előtt nyitja meg az utat saját élete, lelke felé.

És a Sátán, az Ördög, az ősi kígyó pontosan ezt akarja. Jézus azt mondta róla, hogy *"az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen benne igazság"* (Jn 8,44.) Tehát mindez, amit Isten tilt, annak a manipulációja, aki el akar téríteni attól, ne hogy Isten, az élet útját megtaláljuk. Hanem maradjunk csak meg olyan keresőknek, akik beérjük illúzióval, élet helyett életnek mondott nyomorúságos keresgéssel.

Az ilyen állapotnak a jele az, hogy az ember nem tud Isten közelébe kerülni, nem tud imádkozni, nem tud hálát adni, csak éli életét, ezt a földi új és új boldogság, élvezet és lehetőség után vágyakozva.

De hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy Istennél mindenre van szabadulás. Szabad nekünk kiáltani hozzá: *"Óh én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?"* (Róm 7,24.)

Adja az Úr, hogy azt is el tudja majd mindenki mondani, aki ebben a gyötördésben éli életét, hogy: *"Hálát adok az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által."* (Róm 7,25.)

Fazekas László
lelkipásztor

Korunk nagy veszélye

összejöveleteken szellemet idéznek, sokan jósokhoz járnak, mások mindenféle ismeretlen erővel manipulálnak. Vannak mesterek, tanítók, akik csábítgatják az embereket a különféle tanfolyamokra, amelyek elvégzése által rendkívüli képességek birtokába jut az ember. S aztán csodálkozunk, hogy a gyermekek félnek a sötétben, agresszívak, s a felnőttek képzeletében is sok minden lejátszódik. Különös álmokat álmodnak, amelyek egyáltalán nem megnyugtatóak. Sőt véresek, horrorisztikusak, nyomott hangulatot, depressziót előidézőek.

A Szentírás számára egyáltalán nem ismeretlen dolgokról van itt szó. Azokat, akik ilyenekkel foglalkoznak, a Biblia varázslóknak, igézőknek, bűbajosoknak, halottidézőknek nevezi, és Isten nagyon kemény törvényeket ad ellenük pl.:

"Varázsló asszonyt ne hagyj életben." (2Móz 22,18.)

rájöhetünk, hogy miért adta Isten parancsba az ő népének a pogány törzsek és népcsoportok kiirtását.

A pogány babona és okkult dolgokkal való foglalkozás eredője tehát az Istentől mint teremtetőtől való elszakadásban keresendő. Míg Isten a mindenség Teremtője, addig az ember erkölcsi tartásának és a világban való tájékozódásának is az alapja. A "jó" fogalma természetszerűleg kapcsolódik Istenhez. Ezért is mondták és mondják még ma is sokan, hogy: "jó Isten".

Ennek ellentéte a gonosz volt. Ami nem Istentől való, amit Isten nem enged, az mind "gonosz". Az ember így nagyjából tudta, hogy mit jelent a "jó" és a "rossz".

Majd főleg a humanizmus hatására elvetették a teremtető és kormányzó Isten eszméjét, és az ember maga kezdte megalkotni erkölcsi törvényeit. Ezzel megszűnt a szilárd kiindulási pont, az erkölcsi zsinórmérték viszonylagossá kezdett

"Én vagyok az ajtó" - mondja Jézus

A minap a városban járva, az egyik Jókai utcai üzlet kirakatában egy hirdetést pillantottam meg. Megálltam, elolvastam, és elborzadtam. Bevallom, hogy megtérésem előtt az ilyen dolgoktól nem idegenkedtem, sőt nagyon mélyen benne voltam magam is, de miután Isten megszólított, és kezdtem komolyan venni, amit Isten mond, azóta teljesen megváltozott a hozzáállásom. Miről is van szó?

A hirdetés a következő szöveget tartalmazta, szlovákul, ami magyarul így hangzik:

Meghívó meditációs összejövetelre, melynek a célja a Föld megmentése, jobbá tétele. Közzölték a helyet, időpontot egy lévai és egy ógyallai telefonszámot és a szervezőket, név szerint:

Ing. Jozef Frtús és Ing. Stefka Frtúsová. Mindezek alatt pedig egy idézet állt, hangsúlyozom, hogy idézet, mert tessék csak megfigyelni, hogy ki közölte velük ezt a szöveget. Így hangzik, magyarra fordítva:

"Ünnepeltek Titeket, gyermekeim, akik a Föld bolygón éltek. Fogadjátok be és terjesszék a Ti Atyátok Szeretetét, hogy a mi közös felemelkedésünk telve legyen Fénnyel, Szeretettel és Kegyelemmel a mi Atyánk által, aki az Eget a Földet és Titeket is teremtett. Legyen áldott a Fény Gyermekeinek a műve, akik az én keblemen nyugszanak. Igérem, hogy megsegítlek Titeket abban az igyekezetekben, hogy a Fény győzzön a Földön és ezt a győzelmet együtt ünnepelhessük."

A Földanya

Amiért, hiszem, hogy Isten Szentlelke indított arra, hogy ne maradjak szótlan e kétes hirdetés kapcsán, az az, hogy magam is jó ideig benne voltam ezekben az Isten előtt határozottan utálatos dolgokban.

Szüleim nem neveltek vallásosan, átlagos család voltunk. Ment az élet, ahogy az lenni szokott. Az említésre méltó része az életemnek akkor következett, amikor úgymond kezdtem felnőtté válni, kb. 17 éves koromban. Ekkor kezdődtek a problémák, nem nagy gondokra gondolok itt, csak olyanokra, ami minden ember életében eljönnek. Egyre nagyobb felelősség, tanulás, mi lesz tovább, hol fogok dolgozni, mit fogok a jövőben csinálni, és egyáltalán amiket az élet magával hozott. Ahogy így visszanézek, nagyon bizonytalan voltam, nem volt kapaszkodóm, nem tudtam, mit csinálok jól, mit rosszul, mivel mindenkinek mások voltak az elvárásai, és én próbáltam tudattalanul is mindenkinek megfelelni. Egyre nagyobb zavart hozott ez magával. Mivel nem volt semmi kapaszkodóm, mindig az éppen aktuális áramlatokba sodoródtam. Jártunk diszkóba a barátaimmal, szórakoztunk, "csajoztunk", motoroztunk meg effélékkel mulattuk az időt, de valahol legbelül kezdtem nagyon nyugtalan és bizonytalan lenni, mivel nem elégtettek ki ezek a dolgok, nem volt bennük élet, csak pillanatnyi-

lag. Mindezek csak unalmat, életuntságot, kiábrándultságot és fásultságot hoztak magukkal, ugyanis hosszútávon nem találtam benne semmi Éltetőt. Ekkor került a kezembe a Biblia egyik középiskolás osztálytársamtól. Olvasgattam is az albérletben, tetszett is, de ahogy leérettségiztünk, a Bibliaolvasás is elmaradt. Ami megmaradt bennem, az az volt, hogy Jézus az Isten fia.

Ebben a nagy keresésemben kerültem bele a manapság is erősen hódító ezoterikus áramlatokba. Istenről, békéről, nyugalomról, fényről, energiáról, erőről, problémák hatékonyabb megoldásáról, gyógyulásokról és gyógyításról, magabiztosságról és önbizalomról és efféle dolgokról hallottam. Végeztem reiki tanfolyamot, pozitív gondolkodásról olvastam, személyiségfejlesztő tanfolyamokra jártam, különböző természetgyógyászokhoz fordultam tanácsokért vagy csak éppen beszélgetés miatt, kezdett behálózni az asztrológia és a számnisztika, voltam tűzőnjárásban abban a hiszemben, hogy önbizalmam megnövekszik, és jobb lesz az életem, különböző meditációkat végeztem, mivel elhittem, hogy oda vezetnek ezek a dolgok, ahogy ezeket kínálják és reklámozzák. Elhittem, de a valóságban nem így volt. Bár különösebb jele nem volt, jól is tanultam, de egyre bizonytalanabbá váltam, ezek a lelkiségek kikezdtek a józan ítélképességemet is, egyre fokozódott bennem a káosz, és mindazok ellenére, hogy csodás dolgokat kínáltak, én egyre lejjebb csúsztam, gyakorlati haszna nem hogy nem volt, hanem még ártalmas is volt mindez. Az életemben továbbra sem volt nyugalom és kiegyensúlyozottság, ahogy annak ezek által a módszerek által lennie kellett volna, sőt az ellenkezője volt igaz. Sokáig azt hittem, hogy biztos én csinálom rosszul, azért nincs megfelelő eredménye.

Ekkor már Komáromban tanultam főiskolán. A középiskolai évekre viszagondolva vettem magamnak egy Bibliát, és kezdtem olvasgatni. Közben egy akkori osztálytársnőm hatására egyszer-kétszer elmentem templomba, istentiszteletre, de nem sok ragadt meg bennem. Olyan volt csak, mint egy történet, oda sem tudtam igazán figyelni, mégis a szívem azt diktálta, hogy milyen jó lenne többször is elmenni. De nem mentem, mert nem ismertem senkit, akivel mehettem volna, vagy beszélgetni lehetett volna ezekről a dolgokról.

Évek teltek el, közben megismerkedtem a feleségemmel aki szintén ilyen természetgyógyász körökben forgott, de mégis bátorított a keresztyén-ség iránti érdeklődésemben. Az ezoterikus dolgokban ekkorra már nagyon csalódtam, de még mindig fogva tartották a gondolat- és érzésvilágomat a különböző megtanult meditációk és praktikák. Elkezdtem járni istentiszteletre, mindig a hátsó padban ülve, és kezdtem meghallani Isten szavát, ami konkrétan az én személyes életemhez szólt. Ezt úgy vettem észre,

hogy az én hétköznapijaimban megsegített az, hogy én oda jártam és hallgattam az Igét. Otthon is egyre többet foglalkoztam az Igével. Ez oda vezetett, hogy egyszer elszántam magam, hogy megkeresem a tiszteletes urat, és elmondom neki ezeket, és megkérdezem tőle, hogy mit csináljak. Elmentem, és a beszélgetésben bizonyosságot tett nekem az Úr Jézusról. Ekkor erősödött és dőlt el a szívemben, hogy igen, én ezt akarom. Nem a vallásosságot, nem a szép gondolatokat, nem a templomba járást, hanem az élő hitet, ami csakis az Úr Jézus Krisztuson keresztül lehetséges, aki az én hétköznapi életemben valódi életet teremt.

Így juttatott el Isten oda, hogy eldöntöttem, hogy megkeresztelkedek, és a gyülekezetbe akarok tartozni. Azóta nagyon sok testvért megismertem, az Úr megszabadított az okkultizmus fertőjéből, megvallva a bűnemet megbocsátotta azokat, mert ezek álltak útjában a Vele való egészen szoros szeretetközösségnek, és megerősített, hogy az Jézusban mindent nekünk adott, ezért nem kell ezekhez az ezoterikus dolgokhoz tartoznom, amikhez neki semmi köze nincs. Isten azóta naponta lehajol hozzánk kegyelmével, és ez konkrét dolgokban nyilvánul meg családom életében is, amiért egyedül Istené a dicsőség.

A fenti hirdetéshez pedig azt szeretném hozzáfűzni, hogy az idézet íróját látva minden megtért keresztyén ember láthatja, hogy ez nem más, mint bálványimádás. Mivel a bálványok tudjuk, hogy nem beszélnek, és ez a "Földanya" mégis szól, ennek hátterében a Biblia szerint nem állhat más mint maga a Kisértő. El kell hát döntünk, hogy kire hallgatunk, mert mindezek mögött az ezoterikus, new age-es és a természetgyógyászat néven futó számos okkult dolog mögött nem más, mint a Sátán áll, akiről a Biblia írja: "És vették a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki nevezetik Ördögnek és Sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhitei, vették a földre, és az angyalai is vele levették." (Jel. 12:9)

Jézus mondja: "Jöjjetek mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek és én megnyugosztalak titeket." (Mt. 11, 28).

Igazából azt nem értem, hogy ha egyszer maga az Isten fia mondja, hogy hozzá menjünk mindenünkkel, akkor mi miért nem fogadunk szót?

Hadd fejezzem be egy igével:

"Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnal hág be, tolvaj az és rabló." (Jn. 10,1) "Én vagyok az ajtó - mondja Jézus - ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd és legelőt talál. A tolvaj nem egyébert jó, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson" - (Jn. 10, 9-10) - bármilyen jelmezt is húz magára.

2000.06.14., Komárom

Csiffáry Zoltán

Nagyapám, Rácz László elmondásából tudom, hogy nemcsak ő, hanem az édesapja, Rácz Elemér is szolgált segédlelkésként Komáromban. Az anyakönyvek bejegyzéseit böngészve megtaláltam 60 évvel ezelőtről dédapám kézjegyét.

A kerek szám arra indított, hogy néhány sort írjak a 100 esztendővel ezelőtt Komáromban szolgált segédlelkészről, dédapámról.

Rácz Elemér Inotán született sokgyermekes lelkészcsaládba. Édesapja azután Móra került lelkésznek, s gyermekkorát ott töltötte. Szinte törvényszerű volt, hogy az észak-dunántúli papgyerek a pápai református gimnáziumba jelentkezzen. Így történt vele is. Az érettségi után sem vált meg a várostól, teológiai tanulmányait is Pápan végezte. Segédlelkésként nem került vissza küldő megyéjébe, mert Antal Gábor püspök elhozta Komáromba segédlelkésznek.

A szolgálatain kívül szívesen hódolt kedvenc elfoglaltságának, a hegedülésnek. Zongorakíséret keresve talált rá Szíjj Ferencre, akire bizonyára még sokan emlékeznek, hisz ő volt városunk kommunizmus előtti utolsó polgármestere. Szíjj Ferencen keresztül ismerte meg annak lánytestvérét, későbbi feleségét, Szíjj Máriát, aki messze híres volt szívművészetéről.

Régi kort idéző kedves történet az, ahogy ráláttak a sóki hívek, mikor meghívható lelkészt jöttek keresni Komáromba. A küldöttség négy presbiterből állt. Megkeresték Antal Gábor püspököt, s elmondták, miben fáradoznak. A segédlelkészekről is kérdezősködtek, mert otthonról olyan utasítást kaptak, hogy olyan papot hozzanak, akinek nincs menyasszonya, mert egy falubeli leányt már kinézték az új lelkésznek. Antal Gábor méltányolta kérésüket, s kicserélte a szolgálatokat, s így a "szabad" segédlelkész prédikált, s a vőlegény Rácz Elemér kapta a rövidebb szolgálatot: a keresztelőt. Isten házából gyorsan elmentek a presbiterok a szálláshelyükre, s a Centrál egyik asztalánál megvitatták az ügyet. Adódott azonban egy kis probléma. Két presbiternek ugyanis megtetszett a keresztelőt végző segédlelkész. A másik kettő viszont ragaszkodott az otthonról kapott utasításhoz. Akárhogy próbálta a két tábor meggyőzni a másikat, nem jutottak dűlőre. Végül is a legöregebb presbiter, a böles Császár Laci bácsi azt javasolta, hogy írják fel a két nevet egy-egy papírra, s kitalálják ki húzza ki, hogy végül is kit szólítsanak meg. Így esett a

sors Rácz Elemérré, akit azon nyomban fel is kerestek. Ő viszont tudott a külön kitételről, így először hevesen tiltakozott, de a sókiak biztosították őt, hogy elálltak ettől a feltételtől, s majd elrendezik a falubeli lány dolgát is. Fülöp Rózsikát gyorsan el is küldték Pestre a rokonaihoz, hogy a beiktatási ceremónia ne érintse őt kellemetlenül. A pesti útja sokáig tartott, de sikertelenül végződött. 40 év múlva tért haza, amikor már nagyapám volt Sókon a lelkész, s így is megláthatta azt az idős leányt, aki akár az édesanyja is lehetett volna.

Úgy gondolom, egy lelkészről a beszéde árul el a legtöbbet. Ezért bocsátom közre dédnagyapám egyik prédikációját, amit már sóki lelkésként, segédlelkésként szolgálata után harminc évvel mondott el itt, Komáromban. A zene szeretete, az irodalom iránti fogékonyság is kitűnik ezekből a sorokból, s kirajzolódik előttünk Rácz Elemér lelkésként alakja.

A dal hatása a lélekre

Jézus sokszor beszélt az Isten atyai jóságáról. Ezt az atyai jóságot igazolja életünk. Istennek, a

szemet és fület. Nagyon messze ellát a sas, mégse látja meg azt, amit az ember. Éles füle van a mezők vadjának, mégse hallja meg azt, amit az ember. A sas meglátja prédáját, a vad messziről hallja a veszedelmet, de a látás és hallás szépségeit csak az ember foghatja föl. Mert az embernek nemcsak szeme, füle, az embernek lelke van. Mi az a lélek? Az is egy nagy, drága ajándék. - Isten önmagát közli benne az emberrel. - Hallunk badar böleskedést. Halljuk, hogy a lélek az agy, a szív, az idegek munkája. De agya, szíve, idege minden állatnak van, s lelke mégisincs.

Nincs, mert a lélek nem a test szülötte, bármennyire össze van is vele nőve. A lélek Isten gyermeke, Istennek újjászületése mibennünk. "Ti a Szentlélek templomai vagytok, Istennek lelke lakozik tibennetek." (Pál)

Így hát a dal is, meg a lélek is Istennek különös ajándéka. Van-e a dalnak hatása a lélekre? E kérdésre igennel kell felelnünk. A dalnak a hatása sokféle lehet. Annyiféle, ahányféle a dal.

Legegyszerűbb hatása az elandaltatás. Nem véletlen dolog,

Legmagasztosabb hatását a dal a vallásos énekekben éri. Dávid királynak nagy számú énekese és egyházi zenekara vitte foglyul a lelkeket Istenhez. A betlehemi pásztorok egyszerű lelkét angyali ének vonja a Jézus bölcsjéhez. - Sztárai Mihály (magyar reformátor), aki a magyar reformátorok között a legnagyobb eredménytel működött, csodálatos énekekkel ezerszámra hódította meg a lelkeket a tiszta keresztyénység számára.

El tudnánk-e képzelni templomi áhitatot az ének felemelő hatása nélkül.

Debrecenben, esztendő utolsó napjának délutánján megkondul a templomba hívó harang. Ezrével tódul a sok-sok kálvinista lélek a nagytemplom felé!

Ráncosképfű, öreg gulyás tétovázó szempáll nézi ezt a sok embert. Hogy az mind befér abba a széles vállú templomba. - Hej, de régen volt, mikor utoljára volt benne ő is a kisdíák sereggel. Most idetévedt a nagy pusztáról, a széles Hortobágyról. - Kevéske tűnődés után is a templomajtó felé igazítja kopott eszmáját. Ha be nem megyek is, legalább benézek - gondolja. - Be is néz az ajtón. Menne is, nem is. - Lassacskán óvakodik beljebb a befelé menőkkel. - Már belül van az ajtón. Hm! Mintha ez a templom valamikor még nagyobb lett volna. - Biz ez jóval kisebb, mint a Hortobágy. Vagy tán az ő szeme gyengült.

Megáll a legelső oszlopnál. Minek menne beljebb, minek ülne le. Úgyse soká marad. Még az anyjok azt hiszi, hogy elveszett. Egyszerre nagy borzongás támad. Feláll a sok nép. Valahonnan felülről bűgő muzsika hallik. Olykor olyan, mint a juhászok dudája. Úgy hangzik az öreg fülének. Csak hallgatja kinyitott szemmel. Mikor aztán egyszerre, mint valaha régen, felzendül a dal, az a régi, szinte elfelejtett XC. zsoltár, s ezer torokból sugárik égnek: "Tebenned bízunk ..." Az ám, milyen régen is volt, ott túl a Péterfia utcán, egy fehér falú házban, a kis póregatya gyermek, édes szülőjétől mikor először hallotta, és meg is tanulta ... S amint szól az ének, csak megolvad ott belül valami, még a torkát is mintha fogná, könnybe lábad szeme, sok esztendő kemény válla csendesén rázkódva bizony elárulja, hogy sír, hogy zokog a puszták kemény, kerges szívű gulyása. - Íme a dal hatása.

Rácz Elemér
ref. lelkész
után
Rácz Tibor
segédlelkész

A DÉDAPÁM

jó atyának mennyi gazdag ajándéka vesz minket körül. A fény, a világosság, ami a teremtnének első gondolata volt, mennyi szépséggel ajándékozza meg az embert. - A legnagyobb szépséghez a látás segítségével jutunk. A rózsza, a piros hajnal, a kéklő messzeség, barátom vidám tekintete, a gyermek ragyogó szeme: hova lennének mindezek, ha nem volna látás, fény, világosság. Ezért mondotta Isten, hogy legyen világosság. Rettenetes dolog volna örök sötétségben élni, mint szegény vak emberek.

Egy másik nagy ajándéka az Atyának a hang. Isten "legyen" szavával teremtett; bár hangját nem hallotta senki, mégis úgy tetszik, hogy az egész teremtett világ egy gyönyörű összhangban dicséri alkotóját (CL. zsoltár).

És a fület nem Isten teremtette-e? Mikor az Isten embernek hallást adott, arra a sok szép melódiára és harmóniára gondolt, ami az emberi léleknek gyönyörűségére lesz.

Az emberi léleknek. Itt álljunk meg egy pillanatra! Az Isten nemcsak az embernek adott

hogy a bölcső felett dalt énekel az édesanya. A bölcsődalban az anyai szeretet lágy, szenderegő, selymes takaróját borítja alvó gyermekére.

A dalban újjászült erő van, melytől megelevenedik a bágyadt lélek. - Nézd a cserkész - tábor. Messze kirándulásról landoltan, fáradtan vonul haza a kis csapat. Éhes is, szomjas is az ifjú test, s az egész napi szigorú fejelem után meglazul a lelki erő, mint lehangolt hárfán a húr. - Ím, egyszerre felesendül a fiúk ajkáról a cserkészinduló; kipirulnak az arcok, kigyullad a szem bágyadt sugára s acélos léptekkel viszi a kis csapatot a dalban felújult lélek.

A dalban gyógyító, vigasztaló erő van. Nemzetünk felett sokszor beborult az ég. Sok csapás, sok szenvedés között vigasztalást a dalból merített. - Az elmúlt századok történelmi énekei; a legendás kuruc dalok sok megújulásnak gazdag forrásai.

Tompa Mihálynak, a próféta lelkű költőnek intó szava ezt a mély igazságot vési nemzete szívébe allegorikus dalában: "Fiaim, csak énekeljetek!"

"Ha ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük"

A gyermek-istentiszteletek látogatottságáról

A gyermek-istentiszteletek eseménydús és mozgalmas időszaka szeptembertől júniusig tart. A nyár a családi kirándulások, gyermektáborok, az utazások időszaka, s így kevesebben vannak itthon vasárnaponként. Már évek óta úgy igazodunk ehhez, hogy a gyermek-istentiszteletek négy csoportját összevonjuk. Az óvodások s az első és második osztályt elvégzők a templom melletti "kis házban" gyűlnek össze, a többiek pedig a gyülekezet tanácstermében.

Így a gyermekek is megismerik egymást, s a másik csoport vezetőivel is együtt lehetnek Istent dicsőítő közösségben. Még ha kevesebben is vannak, nem baj, hisz tudjuk a Jézus ígését, "ha ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük". Az elmondott történet megbeszélésére, a felmerülő egyéni kérdésekre is jobban van mód kis közösségben. Ezeket a mindenki által ismert előnyöket azért is hangsúlyozom, hogy semmiképpen se tűnjön úgy, hogy ezek a nyári alkalmak kevésbé fontosak, vagy másodrangúak, esetleg elhanyagolhatók lennének. Szeretném, ha azok, akik felvált

lalták a gyermekek elhozását, ne lanyhulnának szolgálatukban. Mert bizony Istennek kedves szolgálata ez is. Fontos lenne, ha az, aki általában hozni szokta a gyermekeket, nincs idehaza, megkérjen mást, így biztosítva szolgálatát távollétében is. Kicsinek tűnő, de fontos dolgok ezek. Lényeges, hogy nyáron is kérdezzék meg a gyermekeket, miről volt szó istentiszteleti közösségükben, hogy a megértett Ige jó földbe kerüljön, s az esetleges féreértések gyermeki aggályok, félelmek feloldódjanak.

Gyermekmunkásként mindnyájan nagyon örülünk annak, ha gyülekezetünk kicsinyei eljutnak

gyermektáborba. Azt is áldásosnak tartjuk, ha más gyülekezet gyermek- vagy felnőtt-istentisztelete meglátogatásának lelket gazdagító élményéről számolhatnak be gyülekezetünk gyerekei. Jó tudni, hogy a nyár ilyen örömeiket hoz, ragadjuk hát meg áron is az alkalmat!

Az előretekinés után fontosnak tartom, hogy némi értékelést is adjak a gyermek-istentisztelet négy csoportjának látogatottságáról.

1999 őszétől 77 gyermek fordult meg alkalmainkon. Háromféle csoport különböztethető meg az eljött gyerekek között. Az első csoportban missziós feladatot látok. Ők azok, akik egy, két vagy három ízben jöttek közénk. Nehéz, de fontos feladatunk, hogy ezekről a gyerekekről, eljövételük lehetőségéről, elmaradásuk okáról valamiféle képet kapjunk. Az ilyen irányú jelzéseket nagy haszonnal vennénk. Ennél a csoportnál kell megemlítenem, hogy voltak nálunk vendég gyerekek, akik amikor városunkban jártak, eljöttek hozzánk, az év során három-négy ízben is.

Azután kirajzolódott egy másik kör is, akik átlagosan havonta, kéthavonta jöttek el. Érthető módon általában a műsorok előtt s után. A gyülekezet előtti szolgálatunk ezen pozitív hatását szeretnénk, ha rendszeresség és nagyobb odafigyelés váltaná fel. Ezeket a gyermekeket már név szerint ismerjük, szeretjük, és éppen ezért hiányoznak, s várjuk őket.

Legbelső körként kirajzolódott csoportba sorolhatjuk azokat, akik érezhetően kívánnak élni a gyermek-istentiszteletek áldásaival. Akik amióta elkezdtek közénk járni,

rendszeresen jönnek, s az alkalmak több mint felén jelen vannak. A szorgalomban itt is vannak különbségek. Voltak olyanok, akik csak minden második héten tudtak eljönni, de volt több gyermek, aki csak akkor hiányzott, amikor betegeskedett. Tulajdonképpen ez a legbelső kör tekinthető a gyermekgyülekezetnek. Őket név szerint is megemlítem. Kiemelném, hogy ábécésorrendben követik egymást a nevek, nem akarva fölösleges rivalizálást okozni. Mind a 24 gyereket dicséret illeti, s a gyülekezet odafigyelése és szeretete vegye körül őket.

Az óvodából név szerint: **Anyalai Réka, Fazekas Zsuzsanna, Gál Jennifer, Jaroš Péter, Kemény Orsolya, Simon Róbert.**

Az első és második osztályba járók közül: **Balogh Dávid, Evanics Rita, Fekete Vince, Madleňák Andrea, Sebő Lilla, Zachar Gábor.**

A harmadik és negyedik osztályba járók közül: **Fazekas Máté, Jókai Ágnes, Kosár Anikó, Nagy Ágnes, Pallag Gergely, Madleňák Tamás.**

Az ötödik és hatodik osztályba járók közül: **Fazekas László, Ivicsics Anett, Löw Attila, Mihálik Erika, Pallag Boglárka, Szakál Márta, Veres Katalin.**

Remélem, hogy a megállás, a visszatekinés, a jó dolgok kiemelése bearanyozzák a közeli s távoli jövőndőt, s a gyermekgyülekezetben végzett munka megtermi gyümölcsét, s terem majd harmincannyit, hatvanannyit, százannyit.

Rácz Tibor
segédlelkész

Énekeljük együtt!

Énekeskönyvünk gazdag tárházát messze nem merítjük ki teljesen. Így előfordul, hogy a gyermekgyülekezet által megtanult szép énekeket a felnőttek még nem tudják. Éppen ezért tanulásra, és a gyerekekkel való együtténeklésre az idén énekelt zsoltárokat és dicséreteket nagy reménykedéssel felsoroljuk. (A vastagon szedett énekeket a legkisebbek is tanulták.)

Zsoltárok:

42., 134., 21., 135., 35., 81., 68.

Dicséret:

161, 163, 165, 167, 196, 200, 226, 241, 242, 258, 310, 327, 330, 339, 341, 342, 353, 371, 380, 395, 469, 485, 500

Azoknak, akik Istent szeretik minden javukra van (Róm.8,28)

Amikor elolvastam Lukácsi Vilma " Igen Atyám " c. dokumentum jellegű életrajzát Ungár Aladáról, elgondolkodtam, milyen nagy és mély hite volt ennek az embernek. Sokat szenvedett, nem zúgolódott, nem panaszkodott, nem rőtt fel Istennek a sorsát. Végig alázattal hordozta fájdalmait. Mivel zsidó családból származott, apja szinte kitagadta, amiért Krisztus-hívó lett. Elszenvetve családja meg nem értését. A testvére sokáig nem békült meg vele, úgy tekintett rá, mint aki elárulta testvéri ösztartozásukat. Az édesanyja korán meghalt. Egy vesével élt fiatal korától fogva. A házasságából Emmchennel nem származott gyermek. Bélrákja volt, cukorbeteg, és végül mindkét lábát elvesztette, tolóokcsiban élte élete hátralevő éveit, és végig magasztalta Istent, hálát adott mindenért. Lábat elvesztette, de szárnyakat kapott, a körülmények fölé emelkedhetett. A szenvedést nem bün-

tetésnek tekintette, hanem Isten drága kegyelmének, és megértette velem is, hogy a szenvedések által Isten formálni, nevelni, még közelebb akar vonni magához, és nem eltaszítani. Isten kegyelme sokunk életében áttöri a falat, és belép az életünkbe. Azóta én is megtapasztalhattam, hogy a fogyatékos gyermekemet nem büntetésnek, hanem Isten ajándékának tudom tekinteni. A fájdalom, amit anyai szívemben éreztem, átalakult, szüntelenül köszönettel tartozom Istennek, hogy a beteg gyermekem által ismertem meg Őt. Megalázott, térdre kényszerített, de meggyógyított, és föl is emelt. És most már azért imádkozom, hogy Isten boldog, és örvendező gyermeke tudjak lenni, nem csüggedő és panaszkodó ember, mert egy új életet kaptam a Jézus Krisztusban.

Megértettem azt is, hogy Istennek terve és szándéka van a mi életünkkel, és nekünk

engedelmeskednünk kell az akaratának. Azt kívánom magamnak és testvéreimnek az Úrban, hogy ne kínozzon bennünket a kérdés: " Miért, Uram, miért ? ", hanem békességünk legyen és örömünk mindenkor. Minden nehéz próbát el tudunk fogadni mennyi Édesatyánktól, aki soha el nem hagy minket.

Uram, segíts minket, hogy ne aggodalmaskodjunk, még ha nem is értjük az utadat, de bízassunk Benned, hogy a szenvedések és megterhelésünk a javunkra lehetnek! De jó tudni, hogy elég nekünk a Te kegyelmed.

Ungár Aladár már a túlsó parton van, ahol nincs fájdalom, ahol nem sírunk már, ahol zeng majd dalunk, és az Úr maga vár !

A sírkövén a titltlengeri temetőben ez áll .
ANDT UNGAR 1905-1970 CHRISTUS IST
MEIN LEBEN ! IGEN ATYÁM !

J. Anna

Vegyeskarunk szolgálatai

A Collegium Musicum gyülekezeti vegyeskar tagjai mindig nagy örömmel és lelkesedéssel készülnek a szolgálatokra. A gyülekezeti alkalmainkon való fellépések is, de főleg az idegen környezetben tartott szereplések nagy lehetőséget jelentenek a kórus számára.

Az utóbbi időszakban is több lehetőség kínálkozott a szolgáltatásra. Így március 10-én a Magyar Népfőiskolai Fórum alkalmával egy esti koncertet adott. A kórus énekét kiegészítette a Fekete-család kvartettjének szép mu-

Katalin dicséretét, hanem az ünneplő közönség elismerését is kívívta.

A kórus nagypénteki és pünkösd-i templomi fellépése mellett nagy jelentőséggel bírt a május 6-án Csákváron megrendezett Cantata Floriana 2000 nevű kórustalálkozó, amelyre meghívást kapott. A református templomban 8 kórus mutatkozott be, majd együtt énekelte a "Dona nobis pacem" kezdetű éneket. Szép élmény volt mindenki számára.

Nagy kihívás a kórus számára



zsikája.

Az 1848-as magyar szabadságharc emlékestjén, március 15-én a Városi Művelődési Központban Gáspár Tibor tanár úr beszédét követően zengte a Magyar éneket, amelyet Gárdonyi Zsolt írt a Magyar Reformátusok Világtalálkozójára. Református népiünk körében szinte himnusszá vált ez a mű, amelynek éneklése nagy odafigyelést igényel. Ezen a fellépésen a kórus nemcsak a karnagy, György

a IV. Magyar Református Világtalálkozó kihelyezett rendezvénye Monoron. Az egész környékről, sőt a külföldről érkezettek előtt fog a kórus éneke által bizonyosságot tenni. Ehhez kéri a gyülekezet tagjaitól az imádságos háttér biztosítását, hogy szolgálatként lehessen megragadni és átélteni a kínálkozó lehetőségeket.

Szeptembertől viszont a kórus sok szeretettel vár soraiba minden énekelni vágyó gyülekezeti tagot.

-fto-

Tízéves az újralakult Nőegylet



Folyó év május 30-án ünnepelte a Protestáns Jótékony Nőegylet újralakulásának 10. évfordulóját. Az ünnepi gyűlésen a Nőegylet elnöknője, Oláh Imréné a Zsolttárok könyve 105,1-5 alapján szólt a múltról, s meghatározó irányt adott a jelen és a jövő számára. Az együttléte csöndes beszélgetések, tervek szövögetése és egy-egy szavaltat vagy bizonyágtétel tarkította, amely szeretetvendégséggel ért véget.

Mindannyian tudatosítjuk, hogy mennyire fontos a nők kezek segítő szolgálata. Ezért kívánunk a Nőegylet minden tagjának, a már szolgálóknak és a jövőben szolgálatot vállalóknak egy újabb, az Úrnak való szolgálatban eltöltött évtizedet.

(A képen: A Nőegylet tagjai)

Kereszttségben részesültek

márciusban: Krajo Veronika - Krajo Péter valláson kívüli gépjármű és Domonkos Nóra református varrónő gyermeke;

áprilisban: Czibulka Eszter - Czibulka Tibor róm. katolikus vállalkozó és Tóth Ildikó református vállalkozó gyermeke; Bócsa Fanny - Szilágyi Krisztián róm. katolikus hivatásos katona és Bócsa Hajnalka református háztartásbeli gyermeke;

májusban: Fekete Réka - Fekete Tamás róm. katolikus tisztviselő és Kis Gécz Rozália református tisztviselő gyermeke; Fazekasné Gál Zsannett - néh. Gál László református és Dóczé Aranka református pincérnő gyermeke; Gál Natasa - néh. Gál László református és Dóczé Aranka református pincérnő gyermeke; Krajoné Domonkos Nóra - Domonkos Pál református asztalos és Horváth Rózsa róm. katolikus háztartásbeli gyermeke; ifj. Némethné Töltésy Annamária - Töltésy Károly református lakatos és Zsilinszky Annamária evangélikus titkárnő gyermeke; Orbán Dávid - Orbán György református mérnök és Jankó Mónika róm. katolikus tanítónő gyermeke;

júniusban: Szabados Péter - Szabados Péter róm. katolikus vármű és Családi Hajnalka református hivatalnoknő gyermeke; Farnbauer Krisztián - Farnbauer Péter református mérnök és Paál Gyöngyi református tanítónő gyermeke.

Házasságot kötöttek

márciusban: Nagy Zoltán 26 éves róm. katolikus autószerelő és Szalay Beáta 24 éves református könyvelő;

májusban: Kojnok Dušan 24 éves evangélikus technikus és Kalitcza Katalin 25 éves református banktisztviselő; Földes Zsolt 22 éves református biztonsági őr és Fehérváry Zsófia 22 éves református hivatalnoknő; Almási Ferenc 25 éves róm. katolikus és Mészáros Erika 27 éves református könyvelőnő;

júniusban: György András 21 éves református teológus és Lévy Sarolta 22 éves református főiskolai hallgató.

Eltávoztak e földi létből

márciusban: Fitos Dezső - 45 évesen, Csivre Ferenc - 72 évesen, MVD. Kelemen Sándor - 74 évesen;

áprilisban: Marek Stanislavné Nehéz Etel - 81 évesen, öz. Boross Kornélné Tornyai Klára - 86 évesen, öz. Rapos Gyuláné Magyarics Ilona - 90 évesen, Puzsér Gyula - 56 évesen, id. Kartali Ferenc - 91 évesen;

májusban: Szénássy János - 77 évesen, Bíró Béla - 56 évesen, Sándorné Csizmadia Ella - 77 évesen

júniusban: öz. Dózsa Zsigmondné Benedikt Ágnes - 86 évesen, Kartali Ferenc - 59 évesen.

Hitvallást tettek

Fazekasné Gál Zsannett (24), Fazekasné Rigó Tímea (29), Gál Natasa (23), Holczhei Irén (35), Hrabovszky Tibor (36), Hrabovszkyne Tóth Ildikó (32), Jung Ján (37), Kacz Tímea (22), Krajoné Domonkos Nóra (23), Kürthy Erzsébet (35), Mészáros Erika (27), ifj. Németh Sándor (58), ifj. Némethné Töltésy Annamária (28), Szalay András (38), Nagyné Szalay Beáta (24), Tóth Gábor (30), Tóthné Veszprémi Henrietta (26).

(a számok az életkort jelölik)

Nyári ifjúsági táborok

Július 26-30

IV. Dióspatonyi tábor

Augusztus 18-22.

Jabloncai Firesz nosztalgiatábor

Bővebb tájékoztatás a lelkesi hivatalban.

Az elmúlt hónapok eseményei

Március 10 - 12.

A Calvin János Teológiai Akadémia rendezte meg a Magyar Népfőiskolai Fórumot, melynek hasznos és értékes előadásain gyülekezeti tagjaink is részt vettek. A megnyitó estéjén gyülekezeti vegyeskarunk adott rövid koncertet.

március 15.

Az 1848-as magyar szabadságharcról való megemlékezésen énekkarunk fellépett a Városi Művelődési Központban, és énekével gazdagította a műsort.

április 16.

A Komáromi Ref. Egyházmegye hivatalos küldötteként gyülekezetünket meglátogatta nt. Borza Zoltán egyházmegyei főjegyző, hetényi lelkipásztor és nt. Papp Dániel egyházmegyei tanácsstag, perbetei lelkipásztor. A templomi igehirdetést presbiteri gyűlés követte, ahol presbitériumunk számot adott az elmúlt esztendőben elvégzett munkákról.



április 23.

Ifjúságunk nagyon szép húsvéti műsorral kedveskedett az esti istentisztelet alkalmával, amit ők maguk állítottak össze György András teológus, ifjúsági vezető segítségével.

április 23-24.

Gyülekezetünkben a húsvét ünnepén legátus hirdette az Igét: Kocsis Aranka, a prágai Károly Egyetem Teológiai Karának III. évfolyamos hallgatója. Szolgálatát a gyülekezet megelégedéssel fogadta.

május 6.

Gyülekezeti énekkarunk a Cantata Floriana 2000 nevű kórustalálkozón vett részt Csákváron.

Más hét énekkarral együtt dicsérte Isten nevét és hatalmát. Sok öröm fakad a közös dicséretmondásból.

május 7.

A gyermek-istentiszteletek résztvevői az anyák napja alkalmával kis műsorral és virággal kedveskedtek az édesanyáknak és a nagymamáknak az istentisztelet keretében.

"AMIT SZERETNÉTEK, HOGY AZ EMBEREK VELETEK CSELEKEDJENEK, TI IS UGYANAZT CSELEKEDJÉTEK VELÜK"

MÁTÉ 7:12



Ifjúságunk énekel a filmvetítés előtt

május 11-13.

Gyülekezetünk is bekapcsolódott a városban működő történelmi egyházak által szervezett missziói napok tevékenységébe. A város közönségének éppúgy, mint a középiskolásoknak vetítésre került a John B. Heyman által rendezett Jézus c. film. A vetítés a VMK-ban és a Klapka téren is folyt, ezért nagyon sokan megtekinthették.

május 14.

A vasárnapi istentiszteleten tett vallást hitéről 17 felnőtt



testvérünk, akiket szeretettel befogadtunk gyülekezetünk közösségébe.

május 28.

Istentisztelet keretében fogadtuk a Budapest - Budahegyvidéki Gyülekezet kirándulóit lelkipásztork nt. Szabó István vezetésével.

június 25.

A gyülekezet régi szokásához híven déli 12 órakor tartott istentiszteleten emlékeztünk meg a Komáromot sújtotta 1763-as földrengésről.

REGE

*Nem vár semmi,szürke minden.
Nincs más fehér.csak az Isten.
Borzongva bújdos a fény.
Nem hiszek az álmaimban.
Mind meghalt a két karodban,s
Emberre tettél.*

Vaszily Tímea

A GYERMEK-ISTENTISZTELETEK RENDJÉRŐL

1. csoport - óvodások

vezetők: Simonné Rácz Márta
Csiba Krisztina
Csekei Tímea

helyszín: A templom melletti kis ház

2. csoport - 1. és 2. osztályba járó gyerekek

vezetők: Farkas Attila
Viola András
Tömösközi László

helyszín: A teológia nagyterme

3. csoport - 3. és 4. osztályba járó gyerekek

vezetők: Rácz Tibor
helyszín: A teológia kisterme

4. csoport - 5. és 6. osztályba járó gyerekek

vezetők: Csiba Zoltán
helyszín: A teológia udvar felőli terme

KÜLÖNLEGES ALKALMAK

KIRÁNDULÁS

Minden hónap első szombatján, délelőtt 9-12 óráig.

GYERMEKTÁBOR

A Fireszke szervezésében Gímesen 2000. július 31 - augusztus 5. és augusztus 7 - 12. között.

Ekklézsiánk múltjából

A Kis Tükör előző számában megjelent egyháztörténeti fejtegetés során egyértelműen kiviláglott, hogy Komáromban a reformáció a várban szolgáló német katonák révén kezdett elterjedni.

E tényszerű megállapítás azonban nem ad választ arra a felvetésre, hogy akkor a reformációnak miért nem a lutheri irányzata terjedt el városunkban? A válasz nyilvánvalóan abban az egyszerű okban keresendő, hogy a lutheri reformációt hirdető reformátorok nem a nép nyelvén - tehát magyarul - adták meg a Biblia magyarázatát.

Itt lép be a magyar nyelvű irodalom az egyháztörténet folyamatába, és alakul ki a magyar reformáció, azaz jött létre a kálvini - a Kárpát medencében egyedülállóan - nemzeti színezetű református magyar vallás. A reformáció önmagában tehát nemcsak hitújítási mozgalom volt, hanem irodalomtörténeti szempontból, a nemzeti nyelv forrása is a XVI - XVII. században. Gondoljunk csak a bibliafordító Károli Gáspárra, avagy a zsoltáírő és nyelvtanszerkesztő Szenci Molnár Albertre, aki Komáromban is tanárkodott a Kollégiumban. (Erdélyben a református vallást még ma is magyar vallásnak nevezik. A templomot pedig magyar templomnak.)

A Habsburg uralkodók egyértelműen a római katolikus vallás dominanciája mellett kardoskodtak. Ez az alapállásuk aktívan hatott négy évszázadon keresztül. Mohács után már az első uralkodó, I. Ferdinánd / 1526-1564 /, nyíltan felvette a harcot a reformációval szemben. Erre utal a következő rendelete is: *"Mi Ferdinánd stb. akarjuk és parancsoljuk ezennel, hogy senki az örökös és a többi tartományokban, Luther, Zwingli ... féle stb. könyveket, irományokat, képeket, vagy más illetlen magyarázatokat nyomtatni, írni, árulni, venni, vagy tartogatni ne merészeljen!"*

A magyar nyelv igehirdetést így verseli meg Erdősi János:

"Aki zsidóul és görögül és végre deákul

*Szól vala régen: **Szól néked az magyarul.***

Minden népnek az ő nyelvén, hogy minden az Isten

Törvényén éljen, minden imádja nevét.

Itt vagyon a rejtett kincs, itt vagyon a kifolyó víz,

Itt vagyon a tudomány, mely örök életet ad."

PhDr. Szénássy Zoltán

Heti állandó gyülekezeti alkalmak

hétfő

reggeli áhítat 8.00 ó; házi bibliakörök 18.00 ó : Határőr u. 7/7. Ferencesek u. 28. (a teológia internátusának gondnoklakásán) Munka u. 2., Hviezdoslav u. 3/4., Komáromi Kacz Endre u. 34., Király püspök u. 21/16.

kedd

házasok bibliaköre 19.00 ó;

csütörtök

női bibliaóra 18.00 ó; istentisztelet 19.00 ó; férfi-bibliaóra 20.00 ó;

péntek

ifjúsági bibliaóra 16.30 ó (az 1998-1999-ben konfirmáltaknak); énekkari próba 18.00 ó;

szombat

ifjúsági bibliaóra 18.00 ó;

vasárnap

istentisztelet 10.00 ó; istentisztelet 19.00 ó;

Fogadóórak a lelkesi hivatalban

minden hétköznap 9.00 - 12.00 ó;

A lelkipásztor fogadónapja

szerda 9.00 - 12.00 és 14.00 - 17.30 ó; (sürgős esetben - temetés bejelentése, lelkipáncsztatás esetén - a lelkipásztor bármikor kereshető)

MEGNYÍLT

A GYÜLEKEZET KISKÖNYVTÁRA!

Március 1-től gyülekezeti tagjaink rendelkezésére áll könyvtárunk sok szép könyvvel, amelyek kikölcsönözhetők.

A könyvtár nyitvatartása:

csütörtök: 16.00-18.00

Minden olvasni vágyót szeretettel várunk!